

ח"י פסקים מהאגרות משה בענייני מוקצה - שיעור 416

I. הכלל דהלהכתא רבבי שמעון דין מוקצה - עיין בעורך השלחן (פ"ח ו- ט)

א) דמודה ר"ש דבעל חיים, וכן דగורגורות וצמוקים שהניחן ליבש וдежאן בידים, ומוקצה דחסרוון כייס, וכן דבר שמלאכתו לאיסור לטלטלו מהמה לצל, וכן דבר המסרית, וכן צוריות ועפר וכיוצא בו, וכן נר בשעה שדולק. וכן מוקצה מהמת מצוה דכל שמונה אלו הווי מוקצה דמודה רבבי שמעון לרבי יהודה

ב) אמנם ר"ש חלק על רביה יהודה דוקא באלו חמץ - מוקצה מהמת מיאוס, מוקצה מהמת אוצר, דבר שמלאכתו לאיסור לצורך גופו ומקומו, ומוכן לאדם הווי מוכן לכלבים, ובמוקצה דבין השימושות כגון נר שדלק בין השימושות וכבה ובארבעה הראשונים הלכתא רבבי שמעון אמנם בnr שכבה פסקין כד"י

II. הפסקים

א) סמי רפואה - אם הם מוקצה - עיין באג"מ (ה - כ"ל - ๔) אם הם בבית החולה מערב שבת אינם מוקצה כלל ולא הובאו בשבת הם מוקצה בכל אופן מ"מ מותר לחולה ליקחם בעת שצرين משמע מדבריו לאחרים אסור לטלטלם אם החולה עצמו יכול ליקחם ולא מותר לאחרים ליתן אותם לחולה שאין בו סכנה או לקטן דברי קtan בחולה שאין בו סכנה דסמי רפואה דינו כעיצים ואבניים וצריך ייחוד מערב שבת והיחוד מועיל לכל ואם אין שם חוליה אין יהוד מועיל (ד"ע)

ב) להשתמש במיפויות שלחן יקרות לתושmisים אחרים - עיין באג"מ (טס - חות ז) כיוון שאין משתמשין אלא כשאייכא אורח חשוב מאד יש לאיסור לשאר שימוש משמע שדיינו כחסרוון כייס ודלא כהשו"ע הרב (פ"ח - ז) והערוה"ש (טס"ז) דמודקה דחסרוון כייס שיק רק בכלים שמלאכתו לאיסור ולא להיתר

ג) טלטל הבשילין הקפואין לא חשיבי מוקצה ואם הקפיא כדי להשתמש בו אחר זמן הו"ל מוקצה לדוחוי בידים ואין ראוי (אג"מ ס - כ"ז - ל"ס) אמנם בשיר חי הווי מוקצה (כ"ז - ט)

ד) כל הכתורים שאינם מחוברים להבגד הווי מוקצה ולא דמי לדין דלת דנתפרק מן הכלים דאית לה איזה השימוש (טס כ)

ה) כל בעלי חיים הווי מוקצה אפילו צפורים קטנים שמצויפין וקטנים משחקין עמהן (טס כ"א) וע"ע בשש"כ (כ"ז - ז'ו)

ו) מכשיירי השמל (כגון מג אויר) אם פעולתם אינם מלאכת שבת אין להחשיבם כמלאכתו לאיסור מהמת שמקבלים כוחם ע"י דבר האסור כמו השמל דבר שמלאכתו לאיסור הוא דבר שעושים בו איסור ולא דבר שנעשה ע"י איסור ואם צריך שהמקום שעליו הולך האור יהיה חזון נמי מקרי צורך מקומו (סימן כ"ג) מ"מ מנורת החסל דין כמלאכתו לאיסור שמא יטעו

ז) וועוד כתב (חו"ט ל"א) דין לטלטל כלים שמלאכתו לאיסור כדי להסירו מקום שאינו כבוד שבת שייהיה שם דלא חשיב לטלטל לצורך מקומו וזה גופא כבוד שבת שאינו מטלטל דבר שנאסר לנו בטטלול וע"ע בשו"ת מהוז אליהו דרך מהמה לצל הוא אסור הא תיקון המקום בכלל צורך הוא ועיין בהם יששכר על התוספתא ביצה שמתיר להוציא תפילה מהחדר או לכפות כלים שמלאכתו לאיסור על הנר כדי להתייר תש"מ ואולי אם מקפיד מאד על הכלים שמלאכתו לאיסור שאין יכול להכנס האורחים להחדר

ח) בגדים שהיו לחיים בערב שבת בכיתו אם בשעת תלויות הגדים היו ראויין שכודאי לגםור היכוש בשבת הו"ל כగמור בידי אדם ולא הו"ל מוקצה ואמנם אם שכח ולא תלאם מוקצים הם (כ"ז - כ"ז) וגם אם שכחם במכונית יבוש הם מוקצה

ט) **צעוצעים המשמשים קול** דינו ככלי שמלאCHO לאיסור ומותר לטלטלו לצורך גופו ומקומו אבל אם מיד שנוגע בהן משמעין קול אסורין בטלטל משום השמעת קול (כ"ז - ז)

יב) אסור לטלטל מכתבים שהגיעו בשבת וכ"ש באיגרת שבתוך מעטפה וכ"ש באיגרת שמחוץ לתהום (כ"א - ה) אבל להנוגאים כשיטת הפסוקים לקולא וקוראים איגרת שלום בשבת איגרותיהם לא הו"ל מוקצת (כ"ז - ה) אם אינם במעטפה ובתווך התהום מע"ש

יא) אסור לטלטל בגופו לצורך המוקצתה אכן אם הוא דבר נחוץ מותר (כ"ז - ו) וטלטול ע"י אחריו ידיו לא ברור דחשיב כלאחר יד לעניין זה אכן במשפטו חשיב כלאחר יד (כ"ז - ח)

יב) **משחקי ילדים** שאסור לגברים לשחק בהם כגון דיס וקלפים משומם עובדא דחול
אין מוקצים כיוון דמיוחדים לקטנים (כ"ז - י)

יג) **משקיעים ומעות ע"ג בסיס** כיוון נדרש הוא למשקיעים מיד ה"ל משקפיים בדבר חשוב לגבי המעות אפילו אם הם כמה אלפי דולר אכן אם יש לו עוד זוג משקפיים ולא נדרש משקפים אלו בעת חשיבי להו המעות בדבר החשוב (כ"ז - י"ז)

יד) בקבוק או קופסת שימושים הסגורים אינם מוקצה כיוון שיש פוסקים המתירים לפתחוandi hoy rak sefak mokacha v'motar (c"z - c"z)

טו) **נייר חלק** אסור בטלטול שלא חשיב ליה כלי (כ"ז - כ"ג) ולכן מהברת לוס ליף שימושים בו מחמת שבעת שירצת להדפס מה שכתב יהוה לו קל להוציאן ולהעתיק משם לדפוס הוא כלי אחד ולא צריך לשולפן דפים חלקים (כ"א - כ)

טז) חזרת גלגל הנפל למקוםו בשבת - עיין באגד"מ (ה - כ"ג - י"ח) דאסור להחזיר גלגל זה שמא יתקע (ב"ג - ו) אך פ"ש שאין מהודך ע"י ברגים כיון שיש להחשש שאינה יהיה רפוי ויוכוא להדקנו ולפי זה כיון שאסור משום שמא יתקע יהיה הגלגל אסור בטילתו ויש מזה ראייה דעתך רב משה שדוקא כירה וספסל אסור משום גזירת כלים ולכן האיסור משום מטה של פרקים ולא משום כירה וגם אין צורך בדבר שיש בו ברגים

יז רינישען בלײַינדס שנפל מאיזה חלון בשבת שליכא טירחא גדולה וגם נזדמן זה בשבת מותר לטלותו אם אינו מחובר להבית דיןנו מוקצה (אג"מ ס - כ"ה - ו) וזה על פי הרמ"א (ט"ו - ה) שכחוב דמותר להלות וילוּן בשבת וע"ע בחזון איש (נ"ז - סק"ג) שכחוב שחייב להבית משום שקבע שם לזמן ערוך ולכון אם נפל נעשה מוקצה

(ח) **שָׁלָג אָסּוֹר בְּטַלְטוֹל דָּהֹרִי מַוקְצָה** (אג"מ ס - כ"ז - ל"ז) כיוון דאין הדרך להשתמש עם השلغ וגם אין השلغ נחשב מאכל בהמה ולא מיבעה שلغ שנפל בשבת דהו"ל נולד אלא אפילו אם נפל לפני השבת מ"מ מוקצתה הורי וע"ע בשש"כ (ע"ז - ק"י) דאינו נולד ואינו מוקצתה וכ"כ הגרי"ש אלישיב אבל אסור לעשות כדור שלג וכדומה משום בונה מרاء שהופרין בו הו"ל כל' שמלאכתו לאיסור וכן להסיר השلغ בהمراה הוי לצורך גופו וגם לצורך מקומו אפילו אם השلغ מוקצת מהמת גופו יש להתיר משום טילטוול מן הצד ויש עוד טעמיים להתיר ואבאר